

Øverst i bunken

Vi har spurt **Steinar Sunde**, kursholder og psykologspesialist ved familievernkontoret i Molde, om litteratur og lesevaner.

PUBLISERT 5. september 2010

Hva ligger øverst i bunken av faglitteratur akkurat nå?

– Egentlig har jeg tre bunkers med faglitteratur. I den første ligger litteratur som er aktuell for jobben på familiekontoret. Tilknytning er sentralt, for eksempel bøker av Fonagy og Stern, og av norske fagfolk som Anstorp, Benum og Jakobsens bok om dissosiasjon og relasjonstraumer. I bunke nummer to ligger bøker som henger sammen med undervisningen min. Akkurat nå forbereder jeg et kurs for dommere og advokater om skadevirkningene når barn vokser opp med vold, og derfor leser jeg Vincent Felittis *The Adverse Childhood Experiences Study*. Den handler om sammenhengen mellom livsbelastninger i barndommen og fysiske og psykiske lidelser i voksen alder. Sist, men ikke minst er jeg opptatt av å formidle psykologisk kunnskap, slik at folk bedre kan hjelpe seg sjøl. I den tredje bunken ligger derfor *Psykologisk førstehjelpsskrin* av Solfrid Raknes, og Berge og Repåls bøker, for eksempel boka *Lykketyvene* om depresjon. Jeg er opptatt av å engasjere klientene i sitt eget endringsarbeid, og har god erfaring med å låne dem tilgjengelig faglitteratur mellom timene.

Er det en fagbok du savner på norsk?

– Det er for lite psykologisk faglitteratur på norsk som er skrevet slik at klienter og de uten fagbakgrunn kan nyttegjøre seg kunnskapen. Tenk hvordan psykologisk kunnskap om barns utvikling og om behandling av psykiske lidelser har forandret vår tenkning de siste 50 åra. Vi får ikke ut det helsebringende potensialet i denne kunnskapen før den blir en naturlig del av folks tankeverden til bruk ved behov. Berge og Repål sine bøker er eksempler på faglitteratur som kan være praktisk nyttig i folks hverdagsliv. Jeg savner tilsvarende litteratur tilgjengelig på helsestasjoner, om tidlig tilknytning og samspillfaser barn og foreldre går igjennom. Vi fagfolk bør ikke bare skrive for hverandre, men gjøre fagkunnskapen tilgjengelig også utenfor terapirommet.

Abonnerer du på noe tidsskrift?

– Ja, på Tidsskrift for Norsk Psykologforening og Tidsskrift for kognitiv terapi. Begge har godt faglig relevant og samfunnsaktuelt stoff. Siden jeg er gift med en lege, får vi både *Tidsskrift for Den norske legeforening* og allmennpraktikernes blad *Utposten*.

Er det noe du kaster deg over med det samme det kommer inn døra?

– Det er nok særlig faglitteratur som er aktuell for undervisningen min.

Hva leser du av skjønnlitteratur?

– En favoritt er Kjell Askildsen, som jeg gjerne leser om igjen, for eksempel novellesamlingen *En plutselig frigjørende tanke*. Som småbarnsfar får jeg ikke lest så veldig mye, og i feriene blir det gjerne krim. Siden jeg bor i Molde, er det nærliggende å nevne Jo Nesbø.

Hva med poesi?

– Det blir lite dikt, men jeg hører mye på musikk. Jeg er veldig glad i jazz, og der er ikke tekstene det viktigste.

Boka du aldri glemmer?

– I videregående skole hadde jeg Henrik Ibsen som særoppgave. Så vidt jeg husker, leste jeg *Fruen fra havet*, *Hedda Gabler* og *Gjengangere*. Dette var mitt første møte med litteratur som tar opp mellommenneskelige temaer på denne måten, og stykkene gjorde inntrykk. Inntil da hadde det vært mest fotball, og Ibsen tilførte meg noe nytt. Ibsen har fulgt meg også som voksen, og jeg har hatt flotte opplevelser under Ibsenfestivalen i Oslo.

Hvilken bok tok du med deg på årets sommerferie?

– Det var en bok jeg lenge hadde planlagt å lese: *Spilleren* av Fjodor Dostojevskij. Ferieliv med barn gir ikke mye tid til lesning, men *Spilleren* er tynn, lettlest og underholdende, og passer fint på familieferie.

Nina Strand

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 47, nummer 9, 2010, side 839